

Hãy chụp ảnh giùm tôi

Trần Văn Lương

Đừng khoe tôi,
hỡi người bạn tài hoa,
Những tấm ảnh mang ra từ địa ngục,
Nơi bạn mới vờ rong chơi hạnh phúc,
Dù bao người vờn tôi nhục xót xa.

Đừng khoe tôi hình ảnh một quê nhà,
Mà bạn nghĩ đang trên đà “đổi mới”,
Những thành thị xưa hiên như bông buri,
Nay bỗng rụng rã rượi nét giang hồ..

Đừng khoe tôi
những cảnh tượng xô bồ,
Những trụ lạc giờ vô phương cứu chữa.
Đất nước đã từ lâu không khói lửa,
Sao rạc rài hơn cảnh thu chiến chinh.

Đừng khoe tôi
những yến tiệc linh đình,
Những phở xá ngập phở vinh giã tạo,
Nơi thiêu sục tung tiếu như xác pháo,
Khi dân nghèo không mua cháo cặm hơi.

Đừng khoe tôi cảnh tụ họp ăn chơi,
Cả những kẻ đã một thời chui nhũi,
Bỏ tất cả, trong đêm dài thui thủi,
Ngược xuôi tìm đường xăm xúi vượt biên.

Đừng khoe tôi những con phố “bưng biển”,
Những quăng cáo, những mặt tiếu nham nhữ,
Những khách sạn ánh đèn màu rực rỡ,
Trơ trên bày, dụ dỗ khách phương xa.

Đừng khoe tôi chốn thờ phượng nguy nga,
Những dinh thự xa hoa nằm choán ngõ,
Những màu sắc lam, vàng, đen, tím, đỏ,
Đang uốn mình theo gió đón hương bay.

Đừng khoe tôi ònh Hà Nội hôm nay,
Thành phố đã chết từ ngày tháng đó,
Khi bị ép khoác lên màu cờ đỏ,
Khi triệu người phôi trợn bô vô Nam.

Đừng khoe tôi những cảnh tượng giàu sang,
Đã được bạn tóm càn vô òng kính,
Những hình ònh mà kẻ thù toan tính,
Mun tung ra đờ cở phờnh gạt người.

Bạn thân ơi, sao không chụp giùm tôi,
Nơi thòng khở cởa triệu người dân Việt,
Nga thở kẻ trong ngục tù rên xiết,
Oán hờn kia dờu chết chờng hờ tan.

Chụp giùm tôi đàn thiêu nữ Việt nam,
Thân trợn trụi xỏp hàng chờ được lựa,
Hay bởy trờ mặt chưa phai mùi sữa,
Bị bán làm nô lệ ở phương xa.

Chụp giùm tôi đôi mắt mẹ, mắt cha,
Mà suởi lệ chờ còn là máu đờ,
Khóc con cháu ra đi từ năm đó,
Biờn dập vùi, đà tách ngõ u minh.

Chụp giùm tôi sỏ phận những thương binh,
Đã vì nước quên mình trên chiờn trận,
Mà giờ đây ôm hận,
Tỏm thân tàn lặn độn giữa phong ba.
Chụp giùm tôi hình ònh những cụ già,
Bọn đờu nậu gom ra đường hành khỏt,
Đờ đêm đờn, nộp hỏt tiờn góp nhặt,
Đời chén cơm dờm nước mắt nuôi thân.

Chụp giùm tôi xác chết những ngư dân,
Bị Tàu giỏt bao lờn trên biờn rộng,
Hay những chiỏc quan tài chưa kịp đóng,
Chờ cha, anh lao động Mã Lai vờ.

Chụp giùm tôi thỏm cởnh những dân quê,

Chịu đánh đập chán chê dù vô tội,
Hay cõnh những
anh hùng không uõn gõi,
Gánh ðọa ðày trong ngục tõi bao la.

Chụp giùm tôi mõi biên giới Việt Hoa,
Lõn vào ðõt cõa ông cha ðõ lại,
Hay lãnh thõ cao nguyên còn hoang ðại,
Lũ sài lang hèn nhát lạy ðàng Tàu.

Chụp giùm tôi những nghĩa ðịa buõn ðau,
Chúng tàn phá, chõng còn ðâu bia mộ.
Kõ sõng sót ðã ðành cam chịu khõ,
Người chõt sao
cũng khõn khó trăm ðường.

Hãy chụp giùm tôi hõt những tang thương,
Hình õnh thật một quê hương bõt hạnh,
Nơi mà bạn, xưa ðêm trường gió lạnh,
Ðã cầm hõn quyõt mạnh ðạn ra khơi.
Chiõc thuyõn con, ca nước lã cõm hơi,
Mạng sõng nhõ ðem phơi ðõu sóng ðữ.
Rõi tha phõng lữ thứ,
Tháng năm ðài, quá khứ cũng ðõn phai.

Lòng người chóng nguõi ngoai,
có mõi ai còn nhớ!

Biệt ph      Yên Bái

Biệt ph      khu Đ  o H  i V  n

Biệt thự ở Bình Chánh, Saigon.